

Mops dýní

Bella Swift

Mops dýní

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.cpress.cz
www.albatrosmedia.cz

Bella Swift
Mops dýní – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2021

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

Mops dýní

Bella Swift

 CPRESS

Obsah

<i>Kapitola první</i>	<i>5</i>
<i>Kapitola druhá</i>	<i>28</i>
<i>Kapitola třetí</i>	<i>48</i>
<i>Kapitola čtvrtá.</i>	<i>64</i>
<i>Kapitola pátá.</i>	<i>78</i>
<i>Kapitola šestá</i>	<i>92</i>
<i>Kapitola sedmá</i>	<i>112</i>
<i>Kapitola osmá</i>	<i>130</i>

Kapitola první

Na Peggy, mopsí slečnu, zírala velká strašidelná příšera s divokýma žlutýma očima. Hlasitě zařvala a vycenila ostré zuby. Peggy se s leknutím probudila zrovna ve chvíli, kdy se ji příšera chystala sežrat.

No fuj! pomyslela si Peggy.
Byl to jen sen. Pak ale otevřela

oči a strachem vyskočila. Dolů po chodbě se přímo k ní blížilo něco strašidelného. Nebyla to žádná příšera, ale bylo to stejně tak hrozné – byl to vysavač!

„Promiň, Pegs,“ zavolal na ni přes hluk vysavače tatínek. „Vím, že to nesnášíš, ale je sobota.“

Každou sobotu odpoledne rodina Peggy uklízela. Mopsík před vysavačem utekl do obývacího pokoje. Chloe omývala okna a její starší bratr Finn utíral prach. Ruby, nejmladší z nich, si uklízela svoje vlastní hračky.

„Já taky pomůžu!“ nabídla se Peggy, zuby zvedla ze země

plyšového medvídka a dala ho do košíku. Její slova samozřejmě dospělým zněla jen jako štěkání.

Do obýváku vešla maminka a sundala si žluté gumové rukavice. „Kuchyně je hotová, jak jste na tom tady vy?“

„Téměř hotovo,“ zahlásila Chloe.

Peggy zpod pohovky vytáhla vláček a dala ho do klína Ruby. Ta jí pohladila po hlavě a zasmála se. „Peggy taky pomáhá.“

„Můžeme si večer s kamarádkami udělat pizzu?“ zeptala se Chloe a na okna nastříkala prostředek na mytí oken a utřela jej papírovým ubrouskem.

Mmmm, pizza. Už jen při té představě se Peggy sbíhaly sliny.

„Samozřejmě,“ řekla maminka.

„A můžeme si udělat popcorn a dívat se na strašidelný film?“ zeptala se Chloe. „Prosíím – už je skoro Halloween.“

„Ano,“ odpověděla maminka a zasmála se. „To je všechno v pořádku.“

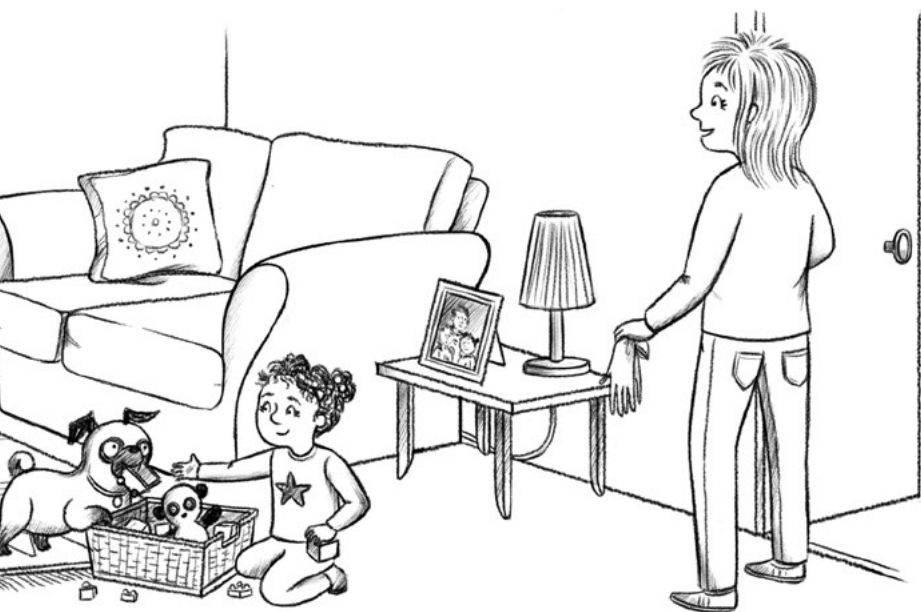
„Kdo tady dneska bude spát?“ zeptal se Finn, když utíral prach z poliček.

„Ellie a Hanka,“ řekla Chloe.

„Budeme spát v obýváku.

Samozřejmě i s Peggy.“

„Jupí!“ zaštekala Peggy. Od chvíle, co rodina Chloe Peggy adoptovala z útulku, byly s Chloe ty nejlepší kamarádky. Peggy milovala všechny

členy rodiny, ale mezi ní a Chloe bylo speciální pouto.

„Můžeme zůstat vzhůru opravdu, opravdu dlouho do noci?“ ujišťovala se Chloe.

„Jen pokud nás všechny ostatní necháte spát,“ odpověděla maminka.

„Já chci taky,“ žadonila Ruby a skákala nahoru a dolů. „Chci být taky dlouho vzhůru!“

„To nepůjde,“ řekla Chloe.

„Jsi teprve v přípravné třídě. Jsi ještě moc malá na takový večírek s přespáním.“

„Můžeš zůstat vzhůru o něco déle než obvykle Rubes,“ řekla maminka, „ale tohle je večírek Chloe.“

„To není fér,“ odvětila Ruby s úšklebkem.

„Až budeš starší, budeš mít vlastní večírky, kdy tady tvé kamarádky budou moci spát,“ slíbila jí maminka.

„Ty nás taky nemůžeš otravovat,“ řekla Chloe svému velkému bratrovi.

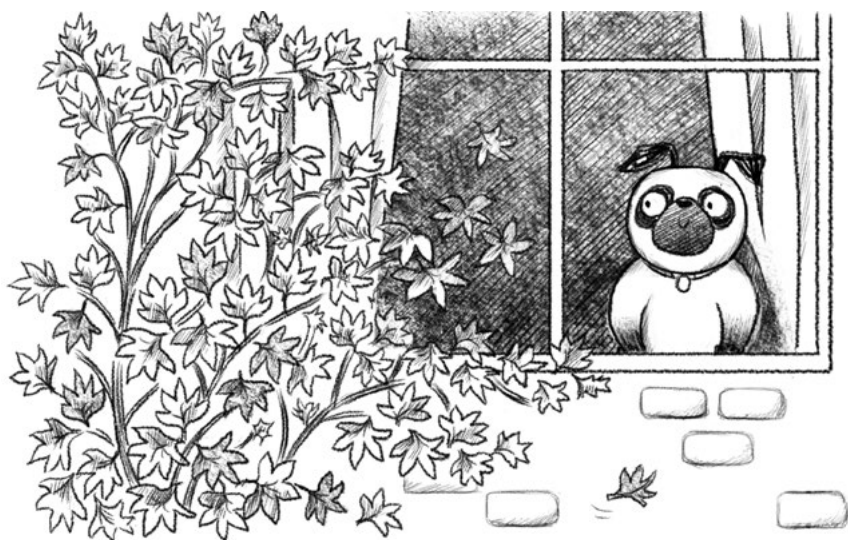
„Neboj,“ prskl Finn a ohnal se po ní prachovkou. „S tebou a tvými hloupými kamarádkami stejně trávit čas nechci.“

„Dobře,“ odsekla Chloe a vyplázla na něj jazyk. „Stejně nejsi zvaný!“

Peggy se kamarádek Chloe nemohla dočkat. Běžela k oknu a vyskočila nahoru, pacičky si opřela o parapet. Placatým černým

čumáčkem se přitiskla ke sklu
a koukala ven do zahrady. Listí
stromů hrálo podzimními barvami –
červenou, zlatou a hnědou.
Kamarádky Chloe však nebyly nikde
na chodníku k vidění.

„Peggy,“ povzdechla si Chloe.
„Zrovna jsem to umyla!“ Nastríkal
na okno znovu trochu mycího

prostředku a setřela šmouhu, která zůstala na okně po mopsím čumáčku. „Chci to rychle dokončit, abych se ještě stihla nachystat na večírek.“

Tatínek nakoukl do dveří a řekl: „Peggy, už můžeš vyjít z místnosti. Už jsem dovysával. Je ještě něco jiného potřeba udělat?“

„Ne,“ odpověděla maminka. „To je všechno. Skvělá práce.“

„Tak pojd', Peggy,“ pobídla mopsíka Chloe. „Musíme dnešní večer naplánovat!“

Peggy utíkala za Chloe, vyšplhala se po schodech nahoru tak rychle, co jí to její malé nožky dovolily. Chloe

si sedla na postel do tureckého sedu a vytáhla třpytivý sešitek, na jehož obálce byl nosorožec. Začala psát seznam.

„Pizza... procedury na rozmazlování se... popcorn,“ psala a zároveň nahlas četla Chloe.

Peggy si pomyslela, že všechno zní zábavně – obzvláště pak ta pizza a popcorn. Nadšením vyštěkla.

„Hmm... Nezapomněla jsem na něco?“ zeptala se Chloe sama sebe nahlas.

Peggy se zamyšleně zakousla do polštáře Chloe, který byl v rohu.

„No jasně, to mi připomíná,“ řekla Chloe a vytáhla z tlamičky

Peggy polštář, „že musíme mít i polštářovou bitvu!“ Rychle na seznam připsala „polštářová bitva“ a pomazlila se s Peggy. „Díky, Peggy. Nevím, co bych si bez tebe počala!“

V šest hodin zazvonil zvonek. Peggy nadšeně štěkala a běžela ke dveřím. Vrtěla ocáskem.

„Jdu tam!“ zavolala Chloe, přiskočila ke dveřím a otevřela je. Její kamarádky Ellie a Hanka vešly dovnitř. Každá měla s sebou batůžek a spací pytel.